

Universitätsbibliothek Paderborn

Cvrsvs Theologici ...

Ea Brevitate Conscriptus, Qvam Tot Tantarvmqve Rervm Amplitudo Et
Varietas Patitvr ...

Quas Prima Pars Et Prima Secundæ Divi Thomæ Complectvntvr -
Qvæstiones Insvper Ad Mores & praxim spectantes, quæ peculiarem cum
Scholasticis habent connexionem, declarantur

Carleton, Thomas Compton

Leodii, 1659

Sect. V. Inferuntur quædam circa visionem claram unius prædicati in Deo,
non alterius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13718

SECTIO QUINTA.

Inferuntur quedam circa visionem
claram unius predicati in Deo,
non alterius.

I. Visio clara omnes Dei perfectiones obiectivas non representans, non esset beatifica.

INFERO primò: Visionem illam intuitivam, quæ ita præcinderet ex parte objecti, ut representaret unum Attributum sine alio, Essentiam sine Attributis, hæc sine Essentia &c. non fore beatificam. Ita Vasquez l. p. d. 13. cap. 2. Agid. Præsentatus, affirmans esse communem sententiam. Ratio assertionis est, quia sicut beatitudo objectiva est bonorum omnium aggregatio, seu id quod bona omnia complectitur, & consequenter ex se aptum est mentem plenè satiari, ita formalis beatitudo debet esse expressa illius cognitio sub ratione explicita summi boni, omnem in se perfectionem simpliciter simplicem complectentis. Unde cognosci debet Deus ut æternus, omnipotens, secundus, &c. Quare cum certum apud omnes sit, nullam de factò dari visionem Dei non beatificam, certum etiam esse debet, nullam esse quæ omnes Dei perfectiones clarè non intueatur, licet alia plures, alia pauciores in Deo creaturas representent.

II. Latius patet visio intuitiva, quam quidditativa.

INFERO secundò: latius patere visionem intuitivam, quam quidditativam: cum & oculus corporeus intuitivè objecta sua representet, quæ tamen visio propriè quidditativa non est; nec enim ex vi huiusmodi visionis præcisè dicere possumus, utrum albedo sit accidens inherens subiecto, potens produci per actionem eductivam, & alia huiusmodi. Quod etiam de actibus intellectus, ad actus sensuum immediatè subsequentibus dicendum videtur: esto namque actus intellectus cognoscens albedinem, qui comparatur ex visione albedinis, cognoscat illam per proprias species albedinis, non tamen est quidditativa ob rationem iam dictam. Cognitio ergo quidditativa Dei, illa sola est, quæ omnia eius predicata intrinseca clarè representat; quæ autem solum unum vel alterum exprimit, esto clara sit, & intuitiva, non tamen quidditativa Dei, sed

Quæ Dei cognitio sit quidditativa.

ad summum, secundum quid, seu illius particularis prædicati: ut enim visio alicujus objecti sit quidditativa, ita integrè & expressè illud representare debet quoad intrinseca, ut ex vi illius dicere simpliciter possit intellectus, quid res illa sit.

Quæres: quando Relatio sola videtur, non visâ Essentiâ, per quam speciem videatur? nec enim potest Essentia, vel Omnipotentia, gerere tunc munus speciei, cum non cognoscantur, ut supponimus, sed sola Relatio: nec etiam Relatio concurrere potest ad actum illum visionis; Relationes enim non sunt operativæ ad extra, hoc quippe proprium est Omnipotentia. Ad hoc, responsum est suprâ, Disp. 15. sect. 2. num. 8. 9. & decimo, ubi dixi, non Relationem, sed Omnipotentiam, tanquam commune Attributum omnium instrumentum, visionem illam producere.

Hinc constat, quo pacto species in ordine ad visionem intuitivam unius Attributi dari possit, sine alio, aut Relationis, sive etiam Essentiæ in Deo: Deus enim, cum concurrat cum intellectu beati per se immediatè instar speciei liberæ, præbere influxum ad actum potest, quo hoc vel illud Attributum, aut prædicatum representetur sine aliis. Quod etiam facere potest Deus, si nolens per se concurrere, substituat loco sui speciem impressam; producere enim potest speciem, quæ peculiariter sit productiva huius actus, non alterius.

Quæres secundò: Utrum Deus præcindat? Inprimis, mediatè videtur Deus præcindere: videndo enim actum creatum præcipientem, illud solum objectum ex vi illius actus videt, quod illi respondet: sicut intuenso actum qui representat solum Petrum, videt ex vi illius actus tantum Petrum; nec enim plus ex vi illius videre potest quam actus aptus est representare. Si autem loquamur de visione, quæ Deus immediatè fertur in objecta, non propriè præcindit; non enim cognoscit unum sine alio, quod tamen ad præcisionem propriè sumptam, ut diximus, est necessarium. Quod si detur virtualis quædam determinatio in Deo secundum diversitatem objectorum, tunc fortè etiam in Deo assignari potest aliqua præcisio, etiam immediatè; quod præter alios, docet Arriaga Disp. 5. Logicæ, sect. 4. subsec. ultimâ, de quo plura alibi.

III. Per quam speciem videatur Relatio sola.

IV. Quo pacto unum Attributum videtur per se sine alio.

V. Utrum Deus objectum præcinda.

DISPUTATIO VIGESIMA.

De Comprehensione Dei.

I. De Comprehensione dictum est in Philosophia.

FUS hic disputant aliqui de naturâ comprehensionis, in quo videlicet consistat; utrum possit intellectus creatus omnia videre quæ formaliter & eminenter sunt in Deo: An, si hoc fieret, esset comprehensio, & id genus alia: quæ tamen, eum latè tractaverim in Philosophia, Disp. 20. de Anima, eò lectorem remitto.

II. Sino de fide Deum esse incomprehensibilem.

Controversia inter Theologos est, sitne de fide Deum esse incomprehensibilem. Affirmat Suarez hic, lib. 2. cap. 5. num. 6. & tertia part. Tom. 1. disp. 26. sect. 2. Molina hic, art. 7. Valentia 1. part. quest. 12. p. 5. Fafolus hic, quest. 12. art. septimo, disp. 1. Granado 1. parte, tract. 5. disp. 13. l. 2. n. 13. Tannerus hic, disp. 2. quest. 6. & alii.

III.

Varia ad hoc probandum afferri solent Scripturæ loca, ut illud Jerem. 32. vers. 19. Magnus consilio, &

incomprehensibilis cogitatu. & ad Rom. cap. 11. v. 33. O altitudo divitiarum Sapientia, & Scientia Dei, quam incomprehensibilia sunt iudicia ejus, & investigabiles viae ejus! & alia huiusmodi: quæ tamen efficaciter non probant, Deum esse incomprehensibilem, cum ad hoc solummodo dicta videantur, ut ostendant, divina consilia planè esse inscrutabilia, eisque decreta, nisi eo revelante, nemini esse posse perspecta.

Magis urget auctoritas Concilii Lateranensis sub Innocentio III. Cap. Firmiter, de Summâ Trinit. ubi sic habetur: Firmiter credimus, quod unus est Verus Deus, Æternus, Immensus, & Incommutabilis, Incomprehensibilis, Omnipotens, & Ineffabilis. Hoc ipsum sæpe testantur sancti Patres, & uno ore Deum Incomprehensibilem esse pronunciant.

Ex Scriptura non probatur efficaciter Deum esse incomprehensibilem.

IV. Locus ex Concilio Lateranensi ad probandum, Deum esse incomprehensibilem.

Vasquez